

GLASILO VAIŠNAVSKE VJERSKE ZAJEDNICE ZAGREB

Gaura-Nitai Times

Acarya Osnivač: A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

ZAGREB, 29.09.2002.

UREDNIŠTVO

Gl. urednik: bh. Darko Vernik
(darko.vernik@zg.hinet.hr)
Suradnici: Satyasanda das,
Hanuman das
(hanuman@hi.hinet.hr),
bhn. Ana Racković,
bhn. Doroteja, bhn. Kristina

93

Riječ urednika

Hare Krišna, dragi bhakte!

Vruće, vruće, vruće!!! Da, jako smo blizu cilju. Za dan ili dva konačno ćemo biti tamo gdje nam je srce već godinama... na Bizeku... u NAŠEM hramu!!!

Bhakte su ovaj tjedan svakodnevno naporno radili od

jutra do mraka kako bi stigli sve pripremiti za Njihova Gospodstva Sri Sri Gaura Nitai, koji će konačno ugledati svoju zadnju stanicu u Zagrebu (ako ne računamo preseljenje unutar samog hrama). Gletalo se, farbalo,

postavljala se izolacija, zidne obloge, sanitarije (bh. Siniša je zbog toga dolazio čak iz Splita),...

Svi oni koji nisu bili na mjestu događaja, zasigurno će imati prilike pri dovršavanju ostalih dijelova hramske zgrade (hramska prostorija, kuhinja, drugi kat itd.).

Što se tiče GNT-a, u ovom broju ponovno počinjemo s izvještajima sa Sunday feasta koje nam pišu bhn. Kristina i bhn. Doroteja. Ozbiljne savjete dali su nam Govindananda das i Dvijanayaka das. A novi nastavak Harinam Amalamrite u stilu Hanuman dasa prethodno će vas sigurno nasmijati.

Donosimo i članak o Gopal Jiu u cijelosti, a započinjemo novu seriju članaka o ženama u svjesnosti Krišne od Urmile devi dasi. Njezini su članci uistinu dobri, i ona je česti suradnik i Back to Godhead časopisa.

Polako se vraćamo u kolotečinu zagrebačkog života, no nemojte zaboraviti Krišnu, i Njegove bhakte, jer, vrijeme tako brzo prolazi. I još ga manje ima. Do sljedećeg puta,

Vaš sluga, bh. Darko

OBAVIJESTI

• Bhakte koji bi željeli donirati laksmi za SF, molimo da se jave bh. Darku na SF-u, ili na e-mail: sunday_feast@vvz.hr (ili br.mob. 091/250 54 54)

• Svi bhakte koji se žele uključiti u direktno obožavanje Sri Sri Gaura-Nitai ili koji žele naučiti puju, neka se jave Sundarananda dasu, 091/52 69 538

Adresa hrama:

POHORSKA 14

Broj telefona:

3496 355

• Web stranice ISKCON-a Zagreb:

www.vvz.hr

• Web & E-mail Sunday Feasta:

www.vvz.hr/sf.htm

sunday_feast@vvz.hr

• Web stranica GN-Timesa:

www.gntimes.tk

Harinam Amalamrita

Piše: Hanuman das

20.07.2001.

NEKTARSKÉ ZABAVE JADRANSKE HARINAM TURNEJE 2002.

Noću sam opet sanjao taj incident i ujutro sam nastavio tamo gdje sam stao. Doručak se sastojao od standardnog Hare Krišna ekadaši vojničkog jelovnika: banane, jogurt i kikiriki.

Definitivno smo odlučili odustati od drugog nastupa u Baškoj vodi i krenuti za Split. Prije toga smo po savjetu Ripuhe prabhua, koji je odmah kontaktirao našeg odvjetnika, otišli u policiju odustati od prijave javnog nastupa i vidjeti kakve dodane informacije možemo dobiti.

I koga smo sreli pred policijom? Nikog drugog nego Čehe koji su također došli tamo zbog jučerašnjeg incidenta.

Naš posjet policiji bio je vrlo kratak, ali sladak. Uspjeli smo saznati da je prijava protiv napadača već pokrenuta, a za sve ostalo im se možemo obratiti preko našeg odvjetnika. Također su nas uputili na prekršajni sud koji je bio ulaz do, ukoliko želimo dati izjavu.

Amala je odlučio da ćemo iskoristiti tu mogućnost pa je tako proveo sa sutkinjom dobrih pola sata objašnjavajući joj značenje stiha atma-rama na 64 načina. Dok smo čekali, pojavila se kćerka vlasnika broda s kojom smo također malo razjasnili jučerašnji događaj. Ona je imala svoje argumente koji meni nisu zvučali logični, ne znam zašto, vjerojatno sam pristran. Tamo je s njom bio još jedan mladić, vjerojatno dečko, koji se raspitivao o Krišni pa smo čak uspjeli malo propovijedati.

Tada smo krenuli za ostatkom ekipe u Split, tamo se jako izgubili pa zatim našli put i konačno smo uzeli

utočište lotosovih stopala Tripada prabhua, tj. njegovog stana. Tu smo mantrali i odmorili se, a nakon toga sam u društvu Dayal-Nitai prabhua, koji je vrlo drag gospodinu Krishni, posjetio mataji Ekangini u njezinom stančiću u guni vrline u kojem se također nalaze Gospodin Caitanya i Nityananda, nekadašnji vlasnici splitskog hrama. Uh, koja dugačka rečenica. Od nje smo pored potvrde za harinam, dobili halavicu od mrkve i punu čašicu *Krišna-kate*.

Nakon toga smo se vratili kod Tripada, počastili prasadam, a onda sam se ja stopio s brahmanom na nekoliko sati. Kada sam ustao, ostatak popodneva sam proveo razgovarajući u društvu bhakta. Dok smo pričavali kroz kakve su sve probleme prolazili Šrila Prabhupadovi učenici propovijedajući u muslimanskim zemljama, naš problem u Baškoj vodi je izgledao poput kikirikija. Ne vidim kraja svojoj sreći.

Sada, debelo nakon pomoći, dok svi vaišnave odmaraju, ja, Hanuman das, zahvaljujući Krišni na najdragocjenijem poklonu predanog služenja, pišem ovu Harinam Amalamritu, slijedeći njihove stope.

GNT

PRIČA O GOPALJIU

Preveo: bh. Saša Momić

U udaljenom selu Gadeigiri, u srednjoistočnoj Orissi, ISKCON je sagradio veliki hram kako bi slavio božanstvo sela po imenu Gopal. Obitelj Giri iz Gadeigiri sela je obožavala božanstvo Gopala više od 250 godina i svjedočilo je mnogim jedinstvenim i zapanjujućim zabavama Gopala. Sri Srimad Gour

Govinda Swami Maharaja je rođen od kćeri Giri obitelji, i od svog ranog djetinjstva, vršio je brojne službe za Gopala. Tijekom svog života Gour Govinda Swami bi često posjećivao Gopala kad je god bilo moguće. Napustio je ovaj svijet gledajući fotografiju Gopala. Zadnje riječi koje je izgovorio bile su, "Gopal". Predstavljamo sljedeću priču iz "Gopal Jiu: voljeno božanstvo Srila Gour Govinda Swamija".

Selo Gadeigiri je tiho mjesto nalik mnogim indijskim selima, koje se sastoji od kolibica sagrađenih od blata sa slamnatim krovovima. Stanovnici se kupaju svakodnevno u lokalnom jezercu, čuvaju krave i kuhaju koristeći kravlju balegu na isti način na koji su radili njihovi preci tisućama godina. Glavni izvori prihoda su uzgajanje riže i prodavanje mjedenog alata. Ispred skoro svake kuće nalazi se oltar za svetu Tulasi biljku, i uobičajeno je da se čuje zvuk maha-mantre: "hare krišna hare krišna krišna krišna hare hare hare rama hare rama rama rama hare hare" kako se pjeva. Stanovnici Gadeigirija su jako odani Gopalu. Jako stara tradicija u selu je da se svaki plod ili cvijet koji se pojavi u bilo kojem vrtu, mora prvo ponuditi božanstvu Gopala, i podrazumijeva se da će, ako se to napravi, to drveće i grmlje davati jako puno plodova i cvijeća.

Selo Gadeigiri je nazvano po njegovom osnivaču, Gadai Giriju, koji ovdje migrirao iz oblasti Midnapura u sedamnaestom stoljeću. On je bio poslovni čovjek koji je redovno dolazio u područje prodavati alat. Svake godine Gadei Giri bi došao tijekom kišnog razdoblja, ostao četiri ili pet mjeseci, te se vratio u Midnapur. Gadai Giri je bio ljubazna i sveta osoba. Ustao bi rano ujutro i napravio kirtan. Zatim nakon obroka riže i vode izašao bi prodavati alate od vrata do vrata. Kada je večer došla, proveo bi noć u nekom selu, priključujući se lokalnim ljudima u njihovom redovnom pjevanju kirtana i recitiranju Šrimad-Bhagavatama.

Cijeneći svete odlike Gadai Girija, lokalni zamindar (feudalni zemljoposjednik), ponudio je da mu da nešto obližnje zemlje. Gadai Giri je primio od njega veliki komad zemlje, uključujući i dio za kultivaciju. Očistio je mali dio džungle i izgradio kuću i mali hram gdje je ustoličio božanstvo Dadhi Bamana. Kada se Gospodin Jagannatha obožava bez Svoje sestre Subhadre ili brata Balarama, poznat je kao Patita Pavana ili Dadhi Bamana. Gadai Giri je napustio svoj posao prodavanja i jednostavno se angažirao u bhajan i kirtan. Mnogi lutajući sadhui i sannyasiji dolazili su da se priključe Gadai Girijevom kirtanu. Postepeno su drugi ljudi dolazili da ostanu i selo se razvilo na tom mjestu po Gadai Girijevom imenu.

Gadai Giri je imao samo jednog sina koji se zvao Gopal Giri. Na njega su utjecale devocijske odlike njegovog oca i bio je jako privržen Gospodinu Jagannathu. Svake godine bi išao u Puri da vidi Rathayatra festival. Također je bio privržen izvođenju sankirtane, i bio je ekspert za mnoge različite stilove kirtana. Gopal Giri je imao želju da obožava božanstvo Gopala. Nije mogao pronaći takvo božanstvo, te je odlučio otići u Puri, misleći da ako nekako napravi neku službu za Gospodina Jagannatha tamo, Gospodin Gopal bi možda došao s njim. Stigavši u Puri, odsjeo je u području poznatom kao Kundei Benta Sahi, blizu Velike ceste. Pošto je bio vrlo učen, lako je dobio službu u kraljevom uredu i postao je

paddar, blagajnik hrama Gospodina Jagannatha. Gopal Giri je vodio vrlo reguliran život. Dok je bio u Puriju, redovno bi odlazio vidjeti Gospodina Jagannatha i u hramu bi sjeo na *bais pahaca*, 22 stepenice unutar hrama koje vode do glavne zone za daršan, i tamo čitao Šrimad Bhagavatam.

Svake bi nedjelje Gopal Giri otišao do Satalahari Matha, hrama blizu oceana, gdje bi sjeo i čitao Šrimad Bhagavatam i mantrao harinam. Bio je vrlo vezan za Šrimad Bhagavatam. Tijekom Ratha-yatra festivala u Puriju, prilazio bi bhaktama i sadhuima koji bi dolazili iz Vrndavana i tražio ih da mu slijedeći put donesu božanstvo Gopala. Svi bi se spremno složili, "Da, da, slijedeći ću ti put donijeti božanstvo Gopala za tebe". Ali, nitko nikada nije donio božanstvo.

Šri Šrimad Gour Govinda Swami priča slijedeću priču: Gopal Giri je služio u Puriju kao blagajnik vlade. Uvijek je mislio u sebi, "Ako dobijem božanstvo Gopala, moći ću Mu ponuditi obožavanje." Ali mislio je: "Kako mogu ići u Vrindavan?" Imao je jaku želju da dobije božanstvo.

U to vrijeme je to božanstvo Gopala bilo s vaišnava sannyasijem, odvojenikom. On je radio madhukari, prosio je, i držao je božanstvo u svojoj jholi, tkanini omotanoj oko tijela poput torbe. Tijekom dana bi išao van i radio madhukari, a navečer bi kuhao što bi god dobio i ponudio hranu Gopalu. Na taj način je on vodio svoj život.

Jedne noći je to božanstvo reklo vaišnavi, "Ondesi me Gopal Giriju, sinu Gadhai Girija. On Mi želi ponuditi obožavanje. Želim ići tamo. Vodi me tamo." Ali je vaišnava mislio da je to bio samo san. Nije to shvatio ozbiljno. Nakon nekoliko dana je Gopal ponovo došao u snu, uzeo štap i počeo ga udarati po nogama. Tukao ga je tako jako da su mu noge krvarile. Sannyasi vaišnava se probudio i molio za oprost, "Molim Te oprost mi za uvredu. Nisam shvatio Tvoje naredbe ozbiljno. Ali tako si me jako tukao, kako mogu ići Gopal Giriju s ranama na nogama?" Gopal je rekao, "Kada te Gopal Giri dodirne, bit ćeš izliječen. Inače nećeš ozdraviti. Odmah kreni tamo, i ne odugovlači."

Tako je on počeo pješačiti. U to vrijeme nije postojao sistem komunikacije, nije bilo vlaka ili autobusa. Jedino se moglo pješačiti. Trebala su mu dva i po mjeseca da dođe do Purija. U to je vrijeme Gopal Giri prebivao u iznajmljenoj kući u Kundhei Benta Sahi u Puriju. Vaišnava je došao u Puri navečer i ostao u blizini hrama Jagannathe. Rano slijedećeg jutra se raspitivao, "Gdje je Gopal Giri? Želim ga upoznati." Mnogo je ljudi poznavalo Gopal Girija; bio je poznat kao blagajnik Jagannatha hrama. Stoga je brzo našao Gopal Girija u iznajmljenoj kući.

Gopal Giri se upravo okupao i stavljao je tilak. Vaišnava je stigao i odao poštovanje Gopal Giriju. Onda je izvadio božanstvo iz torbe i predstavio Ga Gopal Giriju. Gopal Giri je bio zapanjen: "Što je ovo? Tko si ti i odakle je ovo božanstvo došlo?"

Vaišnava je odgovorio: "Želio si obožavati Gopala.

Stoga je Gopal došao iz Vrindavana. Ja sam bio u Vrindavanu nosio ovog Gopala. Rekao mi je da Ga predam tebi, i istukao me.” Pokazao je Gopal Giriju svoje noge i rekao, “Ako me ti dodirneš, bit ću izliječen, inače neće zacijeliti.” Gopal Giri ga je odmah dodirnuo i ozljeda je nestala.

Gopal Giri je bio jako sretan što mu je Gopal ispunio želju. On nije mogao otići u Vrindavan, ali je Gopal došao njemu. Gopal Giri je otišao na tržnicu i kupio rižu, dhal i povrće. Pripremio je prasadu i dao nešto vaišnavi. Onda je otišao do kralja i ponudio ostavku rekavši, “Ne želim više služiti.” Kada se vratio u svoju sobu, otvorio je svoju torbu i rekao vaišnavi, “Možeš uzeti koliko god novaca želiš.”

Vaišnava je rekao:” Ne, ja ne želim novac. Želim samo raditi službu za Gopala. Gdje On ide, i ja idem. Ja Ga želim služiti. Ja nisam taj koji može prodati Gopala. Ja sam samo sluga. Ne mogu uzeti novac.”

Kasnije je Gopal Giri opet otišao vidjeti kralja. Kralj ga je pitao, “Zašto si dao otkaz?”

“Imam hram u svome selu i imao sam želju da dobijem božanstvo Gopala za obožavanje.”

Kralj je bio vrlo zadovoljan i rekao je, “U redu, tvoja želja je vrlo plemenita. Nemam prigovora. Ali ponekad moraš doći sa svojom kirtan ekipom u Puri i pjevati u hramu Jagannatha.”

Gopal Giri je također dao napraviti i instalirati božanstvo Radhe. Njihov hram je bio koliba od blata. Napravio je sve aranžmane za Gopala, osiguravši poljoprivredno dobro tako da u budućnosti ne bude teškoća za održavanje Gopala. Gopal Giri je bio bogata osoba. Njegova obitelj je imala zemlju i bili su poznati po svojim kirtanima. Svaki dan se ovdje kirtan održavao. Na kraju je ta zemlja došla meni. Sada se mi brinemo, gradimo lijep hram za Gopala.

Kralj je dao Gopal Giriju plaću za nekoliko mjeseci unaprijed i dozvolio mu da ode. Gopal Giri je tada poslao poruku u Gadeigiri da dođe kirtan ekipa u Puri da doprati Gopala u Njegov novi dom. Kada je kralj Gajapati čuo kirtan Gadeigiri seljaka, bio je jako zadovoljan. Zapisano je u madala-pandī, povijesnoj knjizi hrama Jagannathe, da kada bi god kirtan grupa iz Gadeigiri sela došla, bilo bi im dopušteno da vrše kirtan u hramu.

Gopal Giri je instalirao božanstvo Gopala u selu Gadeigiri i zatražio od odvojenika iz Vrindavana da radi svakodnevno obožavanje Gopala. Nakon što je služio Gopala dvadeset godina, odvojenik je napustio ovaj svijet i napravljen mu je samadhi, ritualni pogreb, u blizini hrama Gopala. Nakon toga je Gopal Giri angažirao druge vaišnave odvojenike u svakodnevnom obožavanju Gopala.

GNT

Izveštaj sa Sunday Feasta

Govindananda das

GNT: “Što te privuklo u svjesnost Krišne?”

Govindananda das: “U SK me privukla filozofija. Slušao sam prvo od jednog prijatelja o tim filozofskim poantama i to mi se jako svidjelo. Danima sam razmišljao o tome, spominjao je da to postoji i u knjigama pa sam počeo čitati. Ustanovio sam da su zaista dobre i želio sam provjeriti da li to ljudi zaista slijede i žive kako tamo piše. Ako je tako, želim biti s njima. Dao sam sebi rok da ću otići da vidim 10 puta da vidim, ali već nakon prvog puta su me osvojili i ostao sam.”

GNT: “Što te održava?”

Govindananda das: “I dalje me održava to što sam rekao, velika zahvalnost prema Srila Prabhupadu, Sacinananda Swami jer imam njegovo utočište, mogućnost istinskog duhovnog napretka jer vidim da je proces fantastičan i primjeri su fantastični. Ako mi tako djelujemo i slijedimo Svete spise, možemo to i postići. Zaljubio sam se u prasadam, društvo bhakta, kirtan, harinam. Praktično, sve što čini SK mi se sviđa. Ne mogu se zamisliti da bih živio nekako drugačije.”

GNT: “Želite li nešto poručiti bhaktama?”

Govindananda das: “Ako hoćemo dobiti milost duhovnog učitelja i Krišne i brigu onda bismo se više trebali više brinuti za druge i dati SK na način koji je

Izveštavaju: bhn. Doroteja i Kristina

to ljudima prihvatljiv i onda dobili blagoslove.”

Dvijanayaka das

GNT: “Što te privuklo u SK?”

Dvijanayaka das: “Strah od Yamaduta. Pa, nije me ništa privuklo, Krišna me doveo. Privukla me milost Krišne, ovo znanje, vizija, spoznaja stvarne realnosti, a ne onakve uvjetovane kako smo živjeli, u nekoj iluziji razumijevanja sebe i svijeta oko sebe, već spoznaja toga da možemo kušati višu duhovnu sreću za koju nismo znali da postoji, i što nam se zbiva.”

GNT: “Što te održava?”

Dvijanayaka das: “Milost Krišne, Nad-duša, duhovni učitelj, bhakte. Možda neki trud, neke strogosti, u biti sadhana na neki način. Koliko god glup čovjek bio, zna se teoretski što trebamo raditi i čak smo u najvećoj iluziji i nemamo ukus za slijeđenje procesa, uvijek znamo što trebamo činiti. I onda ćemo dolaziti u situacije u kojima ćemo moći okusiti...”

GNT: “Imaš li kakvu poruku za bhakte?”

Dvijanayaka das: “Stvarno trebamo iskoristiti ovaj ljudski oblik života da se vratimo kući Krišni. Svatko na svoj način u skladu sa svojim mogućnostima. Ali, to bi na neki način trebali stalno imati na umu.”

GNT

Položaj žena u SK

Prevela: bh. Ana Racković

Atatho brahma jijnasa—sada je vrijeme, u ljudskom životu, za raspitivanje o Apsolutnoj Istini. Bilo da je nečiji ljudski oblik masa mjehurića u maternici, Crnac ili Istočnjak, muško ili žensko, ovo je najveća prilika. Devahuti je stoga zamolila Gospodina da mu objasni odnose između muškarca i žene i između duše i materije. Bilo joj je zlo od nemira uzrokovanog materijalnim osjetilima, te je uzela utočište Gospodina kao sjekire koja može oboriti drvo materijalnog postojanja (Bhag. 3.25.7-11). Devahuti je idealan primjer kćeri, supruge i majke. Kao kćer Svayambhuva Manu, imala je najkvalificiranijeg supruga u Kardama Muniju, a što tek reći o njenom sinu. Njena pitanja stoga nisu proizvod frustracije i tjeskobe proizašlih od zavedenih feministkinja. To je, prije, čedna žena koja želi istražiti putove nivriti marge.

Mi u ISKCON-u smo se borili, pojedinačno i kolektivno, kako bismo stvorili društveni poredak, varnašramu, koji svakoga uključuje u skladu s tijelom koje su dobili utjecajem odlika materijalne prirode, a koji, s druge strane, otvara vrata prema slobodi od tih guna. One u ženskom tijelu još se uvijek pitaju: Kakav bi trebao biti odnos između muškarca i žene s kojim bi Bog bio zadovoljan? Kako primijeniti dharmu tijela i našu sanatana-dharmu (tijelo i dušu)?

Dharma i sanatana-dharma

Svačiji posao može biti podijeljen u ove dvije kategorije—onaj koji nadmašuje njegove grube i suptilne potrebe kako bi mirno počivao na duhovnom nivou, sanatana dharmi; i onaj koji je prilagođen psihofizičkoj prirodi, varnašrami.

Prva veća kategorija okupacije nema ništa s vanjskim tijelom. Dostupna je svim živim bićima, a ponekad i nižim oblicima života. Unutar ove kategorije osoba koja ozbiljno shvaća duhovni život izvodi specifične aktivnosti koje joj je naredio duhovni učitelj kako bi probudila ljubav prema Krišni. Sanatana-dharma počinje s vjerom, a završava s premom. Za početnike se sastoji od sadhanne bhakti; za napredne postaje spontani nektar devocije. Ova sanatana-dharma prakticira se uz svakodnevne aktivnosti. Doista, kad se predano služenje pod vodstvom gurua prožme raznolikim aktivnostima unutar varnašrame, sve aktivnosti se sjedine u transcedendenciju.

Dužnost pojedinca unutar varnašrame može biti svjetovna, dio dugog i nesigurnog puta koji nakon mnogo života dovodi dušu do pozicije da može prihvatiti predano služenje. Ovdje je dužnost srodna svojstvenim potrebama pojedinca koje se temelje na njegovom materijalnom razumijevanju, ili nedostatku istog, iz prošlog života. U svakom životu se nauče

određene lekcije, ali školovanje nije gotovo. Uistinu, dok duša rješava jedan dio problema, stvaraju se novi. Nismo čak ni razmišljali o mogućnosti neizvršavanja dužnosti, ili uključivanja u grešne djelatnosti, koje mogu živo biće odvesti nekoliko koraka unatrag. Ovo je, dakako, jako stvaran problem za one na dugom putu karme.

Varnašrama može biti produhovljena ako osoba čini ono što se zahtijeva od nje prema njenoj karmi, ali s tim da posveti plodove, ili čak i same aktivnosti i plodove rada Krišni, pod stručnim vodstvom duhovnog učitelja. Gospodin Krišna opširno opisuje ovaj put u "Bhagavad-Giti".

Takav život bi sačinjavao idealnu društvenu strukturu vaišnavskog društva. Ne može se dovoljno jako naglasiti kako svaka osoba mora imati potrebno znanje o propisanim dužnostima unutar varnašrame da bi se mogla kretati tim putem.

Šrila Prabhupada ponekad dijeli propisane dužnosti u varnašrami u tri podkategorije: rutinske, željene, i hitne. Prvo ćemo raspravljati o rutinskim dužnostima. Željene dužnosti mogu biti izvan područja koje zahtijevaju pojedine varne ili ašrame, ali da ne dolazi do konflikta. Hitne dužnosti mogu se sukobiti, ili se totalno razilaziti, s uobičajenim dužnostima pojedinca. Bilo kako bilo, hitne dužnosti su namijenjene isključivo tome —hitnim slučajevima— i trebaju biti privremene.

Jedna od sljedećih okupacija definitivno je vrijedna spomena. Na nivou oslobođenja, kad se duša apsorbira u unutrašnje aktivnosti, nije joj potreban vanjski rad unutar varnašrama sistema. Za biće tad ne postoje "lekcije" koje mora naučiti, nema želja kojima mora udovoljiti, nema potreba koje će ispunjavati. Ovo je položaj avadhute. Takva osoba je u potpunosti izvan izvršavanja obaveza vezanih za tijelo i um ili uobičajenog prakticiranja duhovnog života (Bhag. 5.5.29 smisao). Mada uglavnom takve osobe nastavljaju izvršavati svoje obaveze unutar ovih kategorija samo kako bi pružile primjer. Napokon, iako biće na advahuta nivou nema razloga da izvršava svoje obaveze, isto tako nema razloga da odustane od njih. Kako god, dok god duša nastanjuje materijalno tijelo, identificirajući se s njim u bilo kom pogledu, imat će dužnosti u skladu s pripadajućim tijelom i umom. Dužnosti navedene gore mogu biti isto tako dio duhovnog života žene kao i njene aktivnosti sanatana-dharme. Prvo ćemo pogledati općeniti koncept varnašrame. Koji mu je smisao? Kako su varna i ašrama utvrđene? Skicirat ćemo, iz materijalnog pogleda, dužnosti različitih žena. Tada ćemo raspraviti kako se ove dužnosti mogu uskladiti s pravilima bhakti joge. Na poslijetku, ispitat ćemo aktivnosti unutar sanatana-dharme.

Vaisnava siddhanta

Piše: Satyasanda das

P. "Što je bit Amala-Bhajana (neokaljanog obožavanja)?"

O. "Prihvatanje načina života bez vezanosti, dostizanje čistog znanja o Gospodinu, slušanje i slavljenje Njegovih slava u društvu svetih osoba – to je neokaljano obožavanje."

P. "Što je dokaz (pramana)?"

O. "Dokaz je ono čime se utvrđuje istina."

P. "Koliko vrsta dokaza postoji?"

O. "Postoji tri vrste."

P. "Koje su to tri vrste?"

O. "Duhovni zvuk (šabda), direktna percepcija (pratyakša), i logika (anumana)."

P. "Što je duhovni zvuk?"

O. "Svi vedski spisi su dokazi u obliku duhovnog zvuka, jer su inkarnacija samodokazanog znanja

(svatah-siddha-jnana). Oni su najbolji oblik dokaza. Razlog je tomu što bez takve vrste dokaza nije moguće spoznati istinu koja se nalazi vječno iznad privremene materije."

P. "Zašto se Gospodin ili duhovni svijet ne može spoznati direktnom percepcijom ili logikom?"

O. "Dokazivanje direktnom percepcijom (pratyaksa) je samo znanje sakupljeno materijalističkom per-

cepcijom putem osjetila; a logika (anumana) doseže samo do proširenog zaključka materijalne osjetilne percepcije. Ta dva dokaza mogu nam dati znanje samo o materijalnom svijetu i ničem više."

P. "Zašto ih onda prihvaćamo kao proces da utvrdimo krajnji cilj života?"

O. "Jer nam pomažu da utvrdimo savršenu informaciju primljenu od šabda-pramane (duhovnog zvuka; Veda)."

GIT

VEGEHOP

Vegetarijanski catering

Kneza Mislava 11

tel. 45 76 764

Svaki dan od 10 - 18

KALENDAR - MJESEC LISTOPAD

.	02. srijeda	-	Indira Ekadaši
.	03. četvrtak	-	Dvadasi (prekid posta 07:25 - 09:49)
.	15. utorak	-	Pojava Šri Madhvacarye
.	17. četvrtak	-	Pasankusa Ekadaši , Odlazak Šrila Raghunatha Dasa Gosvamija, Odlazak Šrila Raghunatha Bhatta Gosvamija, Odlazak Šrila Krsnadasa Kaviraja Gosvamija

SLJEDEĆI SUNDAY FEAST PROGRAM

- **BHAJANI:** Lokananda Gour das (17.00)
- **LEKCIJA:** Nitai-paramananda das (17.45)
- **KIRTAN:** Madhav-hari das (18.30)
- **PRASADAM** (19.30)

Nedjelja od 17.00 do 21.00 sat • Češki dom • Šubićeva 20, Zagreb